

د خوشحال بابا په کلام کښې د امن تصور

ډاکټر قدر واحد (سمندر یوسفزی)*

Abstract:

Khushal Khan Khattak as he said himself "I have taken up the sword to defend the pride of the Afghan" indicates that he has been forced by the situation to hand the sword and fought successive wars. In such way his poetry postulates and preaches for taking up sword for the cause and that why we found nothing but abundance of war-related terminologies and imagery in the fool of his poetry. Apart from that very perspective the world remembers and depicts him as a fighter and warrior on the basis of his verses, he has been a great preacher of peace and amity that could be found easily in the life span motto of Khushal Khan Khattak clearly. On the basis of Numbers of approaches in his poetry could not negate the reality of branded warrior but he has also been found a realist, a great advocate of peace and amity as well. This paper is an academic endeavor to highlight the peaceful thoughts of Khushal Khan Khattak which have not been introduced in the light of authentic and reliable source.

انسانان په دنیا کښې په مختلفو صورتونو ژوند تېروي، د ښه ژوند په لټون کښې هر انسان تر خپله وسه او تر خپله حده بوخت وي. د خپلو ضروریاتو او خواهشاتو د تکمیل د پاره مختلفې وسیلې او حربې استعمالوي. کله کله د خپله لاسه د خپلو خواهشاتو د تکمیل په لړ کښې په جنگونو لاس پورې کړي او دنیا اور ته واچوي. چونکې جنگونه بربادي راولي او د نفرتونو تخمونه کړي ځکه نو جنگونه نړۍ په شا بیایي، خو په ناگزېرو حالاتو کښې د جنگ د اهمیت او ارزښت نه انکار نه شي کېدی مگر بیا هم باید چې انسانان خبره تر دې حده ونه رسوي چې جنگونه وشي، د دنیا تاریخ د جنگونو د دغه قسمه واقعاتو نه ډک دی، په هر دور کښې دنیا ته د امن ضرورت پېښ شوی دی ځکه چې د جنگ ضد امن دی.

"Peace occurs between heterogeneous social groups and is characterized by a lack of conflict and freedom from fear of violence. Commonly understood as the absence of hostility, peace often involves compromise, and therefore is initiated with thoughtful listening and communication to enhance and create mutual understanding. Peace can be defined in a positive direction and in a negative sense. Positively, peace is a state of tranquility and stillness; however, in a negative sense, peace is the absence of war or violence"(1).

*Lecturer, Dept. of Pashto, University of Malakand KPK.

ژباړه: امن د دوو مخالفو ډلو تر مینځه هله پیدا کېږي چې کله پکښې د اختلاف کمی او د تشدد له ویري نه د ازادۍ خاصیت وي. په عامه توګه دا خبره منلې شوې ده چې د تاؤ تريخوالي په غېر موجودګۍ کېښې په کمپرومائيز کېښې د امن مداخلت وي ځکه نو د ګتورو خبرو اترو دا پاره لاره هوارېږي او دوه اړخيزه رضامندي وده مومي. امن په مثبت او منفي دواړو طریقو بیان شوی دی. په مثبت توګه امن د خوشحالی او سوکالی یو حالت دی او په منفي توګه امن د جنګ او تشدد غېر موجودګي ده.

دنیا ته د جدید جمهوري نظام راتلونو وړاندې اقتدار حاصلول بغير د جنګ کولو نه ممکن نه وو او د وړې نه وړې عهدې نه واخله تر لويې پورې عهده حاصلول د تورې او جنګ متقاضي وه ځکه نو د هندوستان خواؤشا ټول سلطنتونه او بادشاهتونه د تورې په زور قايم شوي دي. د هندوستان په خاوره د اقتدار په لړ کېښې د جنګونو په معامله کېښې پښتانه هم په دغه ناګزیره ګناه کېښې ککړې وو نور خو پریږده د پښتون قام یو داسې فرهنگيالی خوشحال خان خټک هم په دغه عمل کېښې پېش پېش وو چې نړۍ ئې د یو شاعر په حبث پېژني. د یو شاعر په حبث د هغه د نوم سره د جنګجو توری بنه نه لګي ځکه چې جنګ یو حیواني صفت دی. او بیا په تېره تېره خوشحال خان خټک په انسانانو کېښې پوهه انسان و او بیا هم په هغه د یو جنګجو ټاپه لګېدلي ده په هغه د جنګجو ټاپه هسې نه ده لګېدلي بلکې په عملي توګه په دغه غېر انساني عمل کېښې ډېر ځله شامل شوی و. د خوشحال په جنګونو کېښې د شریکېدلو وجوهات وو. هغه په یوه داسې سیاسي کورنۍ او داسې وخت کېښې پیدا وو چې سیاست پکښې د توري، زور او طاقت په ژبه کېدو هغه ته که یو خوا پلار قلم په لاس کېښې ورکړی و نو بل خوا ئې توره هم ورکړي وه د هغه د یو جنګجو په توګه د پېژندګلو په شا د هغه وخت مخصوص سياسي حالات وو چې هغه ئې په توره راخستو مجبوره کړی وو ګني حقیقت ددې برعکس وو. هغه غوښتل چې د سیاست او ریاست کار باید اول د قانون او شریعت په دائره کېښې په نرمۍ سر ته ورسې او که په نرمۍ نه کېږي نو بیا جنګیالو او ننګیالو له توري راخستل پکار دي. او که د خپل مقصد په حاصلولو کېښې که تمامه لار په وینو خړوبه شي نو پروا نه شته.

تر مطلوبه پورې شرط د رسېدو دی
 که تمامه لار په وینو شي الوده" (2)
 که ته غواړې له اسمانه جبرائیل شی په دا څه شي
 خون رجاء راوړه اې جانه کار د توري یا د شخوند دی
 څوک چې علم ریاست کا سیاست دي کا په شرعه
 اوس لا بلکه خلق بد شه په توره عمل هم سند دی" (3)

سربازي يا د پتنگ يا د عاشق ده
يا قسمت د مجاهد يا د سپاهي شوه" (4)
يا د ليچو زور پکار دی يا د زرو
خوار هغه شو چې په دواړو وي کمزوری" (5)
خو وانخلي له غليمه انتقام
مرد نه خوب که نه خوراک که نه آرام
چې د تنگ او د ناموس اندوه ئې نه وي
د هغه سري به نه وي احترام" (6)

خوشحال خان خټک يوازي دا نه چې د خپل مطلب په رسيدو کښې د توري د استعمال
په حق کښې دی بلکې هغه د غليم يعني دښمن په چالونو د پوهيدو درس هم ورکوي چونکې
جنگونه اکثر د ټولنيزو مفاداتو په خاطر کېږي که مفادات بغير د جنگ نه حاصلېدی شي نو بيا
جنگ کولو ته څه حاجت دی ځکه نو ټوله ذمه واري د يو حکمران په سروي باند چې حکمران د
وخت او حالاتو په نبض پوه وي -

"ايک حکمران کو اپنے اندر شیر اور لومڑی کی خصوصیات یکجا کرنی چاہیں۔ کیونکہ شیر اپنے آپ کو کبھی پھندوں اور جالوں سے محفوظ
رکھنے کا گر نہیں جانتا جبکہ لومڑی اپنا تحفظ بھیڑیوں سے نہیں کر سکتی۔ اسلئے ایک حکمران میں لومڑی کی یہ خوبی چاہئے کہ وہ پھندوں اور
سازشوں کو بھانپ سکے۔ اور دوسری خوبی حکمران میں شیر کی ہونی چاہئے کہ وہ بھیڑیوں کو خوفزدہ کر سکے۔ وہ حکمران جو صرف اپنے آپ
کو شیر بنانا چاہتے ہیں وہ محفوظ نہیں رہ سکتے۔ ان کے لئے لومڑی کی چالاکی اور فریب کاری بھی ضروری ہے۔" (7)

ځکه خو خوشحال خان خټک وائې

د غليم مهر په هيچا باندې نه وي
يو فساد ورباندې کاندې چې شفيق شه" (8)
يو هغه سري احمدق بللی بويه
چې باور کا د غليم په سوگندونو" (9)
خوار هغه چې د غليم په نغوته درومي
مدعي غليم د نیکو نصيحت کا" (10)
درد د زړه پنهان ساته که وينې دي ځيگر شي
مه وايه دښمن ته که دي دم ځيژي اسرار خپل" (11)

د غلیم سره به نئه کا مگر دروه
 مگر ډپر تر بلا تبر په عقل پوه" (12)
 ضرب المثل دی د دانایانو
 دبنمن چي دوست کړی دوست دی غلیم شي" (13)
 چي د دوست سره دي دوست دی هغه دوست دی
 چي د دوست سره دبنمن هغه دبنمن" (14)

خوشحال خان خټک د اقتدار او سياسي معاملاتو په لاره کښي د هر قسمه خندا نو لري کولو په لږ کښي د سپينو تورو د برينبنا پلوي دي۔ د هغه مقصد تر مطلوبه رسېدل دي هغه په عملي توگه په دغه قسمه عمل کښي ټول عمر مصروفه پاتي شوي دي د هغه دغه مصروفيتيا د هغه وخت ضرورت وو گني فطرتاً داسي نه وو

"بنیادی طور پر وه ایک شاعر کی طرح امن پسند اور انسان دوست تھا۔ حالات کے تھیڑونے کبھی اُسے سنبھلنے نہیں دیا۔ اس کے سامنے ہمیشہ دور سے کھلے رہے کہ یا تو بزدلوں کی طرح بہانے تراش کر جنگ سے بچنے کے لئے ذلت اٹھا کر زندگی گزارے اور یا تانج سے بے نیاز ہو کر اللہ کے بھروسے اپنی عزت نفس کی حفاظت کے لئے تلوار سنبھالے۔ اُس نے ہمیشہ دوسرے رستے کو اپنایا" (15)۔
 خود دغه هر څه باوجود خوشحال خان خټک په فکري توگه د امن په حق کښي دي دغه عملي جنگونه د وخت ضرورت و مگر فطرتاً هغه امن پسند سړي و د هغه په تحرير کښي ډپر ځله په امن او صلحي زور ورکړي شوي هغه د غني خان خبره په خوشحال خان خټک سمه صادرېږي
 "پښتون که هر څو دننه پوست او د ميني ډک زړه لري، خو په خپلو برندو او نېغو سترگوئي دغه زړه له دنيا څخه پټ کړي وي" (16)۔

خوشحال خان خټک هم خپل پوست او نرم زړه د دنيا نه په برندو او نېغو سترگو پټ کړي و او د وخت او سياسي حالاتو له کبله ئي توري و هلې دي ډاکټر اقبال نسيم خټک د خوشحال د امن پسندی په حواله ليکي۔

"خوشحال نيکه فطرتاً يو صلح جو او امن پسند بنده وو۔ هغه انساني وينه بلا جواز تويول جرم گڼل۔ دا بيله خبره ده چې کله کله د امن قائمولو او انتظامي امورو د هوارتيا دپاره حکمرانانو ته د طاقت د استعمال نه بغير بله لاره پاتي نه شي۔ خوشحال نيکه به د جنگ نه سخت نفرت کولو" (17)۔

د خوشحال د فکر نه اندازه لگي چې هغه امن پسند و ځکه چې هغه د جنگ په ځاي د صلحي تلقين کوي چې کله دبنمن د جنگ په ځاي صلحي له ترجيح ورکوي۔ د هغه په نزد د انتقام اخستو

په ځانې معافي غوره ده. جنگ د مسئلې حل نه وي، چې څوک هم هونبنيار وي هغه که په خوله هر څو د جنگ لاهې کوي خو په زړه کبني د امن دپاره ځای لري.

هونبنيار غليم به په خوله جنگ غواړي
ډېر به تر جنگ په اشته وياړي" (18)

غليم هونبنيار بڼه دی که مرگ دي غواړي
ډېر به تر جنگه په اشته وياړي" (19)

څوک چې اشته غواړي که دي غليم دی
"والصلح خپر" ځانې د تسليم دی
عفو بهتر تر انتقامه ده
نيکي په بدو کار د کریم دی" (20)

خوشحال خان خټک يوازې په خپل منظوم کلام کبني د امن او صلحې ذکر نه کوي بلکې په خپل منشور ليک کبني هم د امن صلحې او جنگ نه د ډډې کولو تلقين کوي چې د هغه په امن پسندی دلالت کوي

"سردار لره بويه چې که امکان د صلحې وي تلاش دي د صلحې کا. په ظاهر دي لاهې د جنگ وهي په باطن دي صلح له خدايه په دعا غواړي خپر، خپریت، تصدقات، انعام، بخشش، پخول، ورکول دي په دا وخت لا ډېر کا. بډې، رشوت د غليم و وکیل، و وزير دي هم تقصير نه کا، شايد چې په څه انواع خپریت، عاقبت په دواړه لوريه کبني پيدا شي. چې الصلح خير (ترجمه: په صلح کبني خپر دی)" (21).

چې په گوړه مري نو زهرو ته څه حاجت دی. يوه خبره چې په خبرو حل کيږي، نو تورې راخستو ته هيڅ ضرورت نه شته. ځکه چې جنگ بربادي راوړي او صلحه آبادي راوړي. خوشحال خان خټک که هر څو د جنگ او شجاعت داسې تبليغ کوي چې د سړي جنگ کولو ته زړه کوي. مگر ددې هر څه باوجود د امن په معنی پوهه دی. د امن او صلحې لاره غوره او د خپر گڼي.

سردار د عفو وکرم څښتن بڼه دی
د جنگ تر کاره په آشته مئين بڼه دی
ډېر هنرونه د سرداری دي
چې واره تېر شي تبغ مبرهن بڼه دی" (22)

خوشحال که یو خوا یو سردار د جنگ د نقصاناتو او امن او صلحې د خبر نه خبروي نو بل خوا یو سردار ته د امن او صلحې د پاره د دروازو پرانستو پرېښودلو تلقین هم کوي ځکه چې هوبنیاران په جنگ کښې دې حد ته نه رسي چې د روغې جوړې ممکنات ختم کړي . د حضرت علي صېب هم په دغه حواله مشهور قول دی

"د شمن کی دشمنی بس ایک حد میں رکھو ہو سکتا ہے کہ کسی دن وہ تمہارہ دوست ہو جائے" (23).

په دغه حواله د خوشحال خپل منظوم افکار داسې وړاندي کوي

له چا چې جنگ کړی روغه په زړه لره
 هوبنیار په جنگ کښې د روغې ځائې پرېږدي" (24)
 مردان نن جنگ کا اشتي سبا کا
 چې سره کښي صلح و صفا کا" (25)

خوشحال خان خټک په یو صورت کښې هم جنگ په روغه جوړه مقدم نه گڼي بلکې د هغه په نزد هغه خلق هوبنیار وي چې جنگونه په صلحې بدلوي او کوم خلق چې په زور ځانله جنگونه گوري هغه نادانان گڼي:

هوبنیار هغه دی چې سخت جنگونه
 تر اخره راولي په فرهنگونه
 نادان هغه دی چې په وخت د صلح
 گډ کا د شر و فساد رنگونه" (26)

خوشحال خان خټک په هر هغه صورت کښې جنگ نه خوښوي کله چې یو کار په صلح او نرمۍ تر سره کېږي په دغه حواله د هغه دا منظوم خیالات د هغه د امن پسندی په حواله کره او پوره دي-

کله جنگ وته هوس کا
 چې اشتي مومي بشير
 چې په صلح کښې روزگار شي
 څه حاجت د تبغ و تیر" (27)
 هغه کار چې په نرمۍ تر سره کېږي
 څه حاجت چې رسوه شه تر جنگونه" (28)

خوشحال خان خټک د وخت او حالاتو له وجې په توره راخيستو مجبوره شوی ؤ او په عملي توگه په يو شمېر جنگونو کښې شامل شوی ؤ حکه نو د هغه په افکارو کښې د جنگ تلقين، جنگي اصطلاحات او استعارات په بشپړه توگه په نظر راځي ددغه قسمه خيالونو په سوب هغه نړۍ د يو جنگجو په توگه پېژني مگر ددغه سياسي حالاتو نه پرته هغه په فکري توگه يو امن پسند او د روغې جوړې پلوي په نظر راځي د هغه يو شمېر منظوم او منثور افکار د بې ضرورته جنگ کولو غندنه کوي او د روغې جوړې تلقين هم کوي د هغه دغه قسمه خيالات په هغه محض يوازي د يو جنگجو ټاپې لگېدلو نفي نه کوي بلکې د هغه په امن پسندی او معامله بندی دلالت هم کوي.

حوالې

(1) <https://en.wikipedia.org/wiki/Peace,30/05/2016,pst10:45am>.

- (2) خټک، خوشحال خان، کلیات، مرتبه دوست محمد خان کامل مومند، ادبه اشاعت سرحد پېښور، دویم ځل، ۱۹۶۰مخ ۵۹
- (2) ایضاً، مخ ۳۷۶
- (3) ایضاً، مخ ۳۰۲
- (4) ایضاً، مخ ۴۶۹
- (5) ایضاً، مخ ۵۵۴
- (6) ستار طاہر، دنیا کی سو عظیم کتابیں، کاروان ادب ملتان صدر، 2004ء، ص: 413، 414
- (7) خټک، خوشحال خان، کلیات، مرتبه دوست محمد خان کامل مومند، مخ ۳۰۵
- (8) ایضاً، مخ ۸۶۲
- (9) ایضاً، مخ ۲۶
- (10) ایضاً، مخ ۱۷۹
- (11) ایضاً، مخ ۲۸۹
- (12) ایضاً، مخ ۷۵۰
- (13) ایضاً، مخ ۹۱۱
- (14) پریشان خټک، پروفیسر، پښتون کون؟ پښتو اکیڑمی پشاور یونیورسٹی، اشاعت دوم، 2005ء، ص 369
- (15) خان، عبدالغنی، پښتون، ژباړه، حیات روغانی، اولسي قامي گوند . anp. ریاض سعودي، ۲۰۰۸ء، مخونه ۲۴، ۲۶
- (16) خټک، ایم اقبال نسیم، پروفیسر ډاکټر، د تاند او بهاند تخیل شاعر، پښتو اکېډیمی کوټه، ۲۰۱۴ء، مخ ۵۵۲
- (17) خټک، خوشحال خان، کلیات، مرتبه دوست محمد خان کامل مومند، مخ ۸۱۲
- (18) ایضاً، مخ ۷۸۷
- (19) ایضاً، مخ ۷۵۸
- (20) خټک، خوشحال خان، دستار نامه، تحقیق، سمونه او حاشی، پروفیسر یار محمد مغموم خټک، مخ ۷۳
- (22) ایضاً، مخ ۷۸۱

-
- (23) ستار طاہر، دنیا کی سو عظیم کتابیں، ص: 218
(24) ایضاً، مخ ۷۴۶
(25) ایضاً، مخ ۶۳۴
(26) ایضاً، مخ ۶۹۴
(27) ختک، خوشحال خان، کلیات، مرتبہ دوست محمد خان کامل مومند، مخ ۸۶۱
(28) ایضاً، مخ ۵۹۲
-